

Fresco from the Via Latina Catacomb, Rome (cubiculum C), painted about 320 A.D. Abraham raises his sword to slay his son Isaac.

Genesis 22:1-19 – part B

Definite Article on Elohim

- It is very common for אֱלֹהִים to have the **definite article** in Hebrew.
- The Canaanites worshipped other gods, some of which required child sacrifice. The use of the definite article in this and succeeding verses may be to clarify that this test did not originate with any of the child-sacrifice demanding Canaanite gods.

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת־אֲבִרְהָם

וַיֹּאמֶר אֵלָיו
אֲבִרְהָם

וַיֹּאמֶר

הַנְּנִי:

וַיֹּאמֶר

קַח־נָא אֶת־בְּנֶךָ

אֶת־יְחִידְךָ אֲשֶׁר־אֲהַבָּתָּ

אֶת־יִצְחָק

וְלֶדְ-לְךָ אֶל־אֶרֶץ הַמֹּרִיָּה

וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה

עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִים:

וַיִּשְׁכַּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר
 וַיַּחְבֹּשׁ אֶת-חַמְרוֹ
 וַיִּקַּח אֶת-שְׁנֵי נַעֲרָיו אִתּוֹ
 וְאֵת יִצְחָק בְּנוֹ
 וַיִּבְקַע עֵצִי עֲלֶיהָ
 וַיִּקַּם וַיֵּלֶךְ אֶל-הַמָּקוֹם
 אֲשֶׁר-אָמַר-לּוֹ הָאֱלֹהִים:

What construction
do we have here?

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת-אַבְרָהָם
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו
 אַבְרָהָם
 וַיֹּאמֶר
 הֲנִנִּי:
 וַיֹּאמֶר
 קַח-נָא אֶת-בְּנֶךָ
 אֶת-יְחִידְךָ אֲשֶׁר-אֶהְבֶּתָּ
 אֶת-יִצְחָק
 וְלֶךְ-לְךָ אֶל-אֶרֶץ הַמֹּרִיָּה
 וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה
 עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִים:

וַיִּשְׁכַּם אַבְרָהָם בַּבֶּקֶר
 וַיַּחְבֹּשׁ אֶת-חֲמֹרוֹ
 וַיִּקַּח אֶת-שְׁנֵי נְעָרָיו אִתּוֹ
 וְאֵת יִצְחָק בְּנוֹ
 וַיִּבְקַע עֵצִי עֲלֶיהָ
 וַיִּקַּם וַיֵּלֶךְ אֶל-הַמָּקוֹם
 אֲשֶׁר-אָמַר-לוֹ הָאֱלֹהִים:

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת-אַבְרָהָם
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו
 אַבְרָהָם
 וַיֹּאמֶר
 הַגִּנִּי:
 וַיֹּאמֶר

X-Qatal

- Topicalization
- “and it was Elohim who was a tester of Abraham”

קַח-נָא אֶת-בְּנֶךָ
 אֶת-יְחִידְךָ אֲשֶׁר-אָהַבְתָּ
 אֶת-יִצְחָק
 וְלֶךְ-לְךָ אֶל-אֶרֶץ הַמֹּרִיָּה
 וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה
 עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִים:

וַיִּשְׁלַח אֱבְרָהָם בְּבֶקֶר
 וַיַּחְבֵּשׁ אֶת-חֲמֹרֹו
 וַיִּקַּח אֶת-שְׁנֵי נְעָרָיו אִתּוֹ
 וְאֵת יִצְחָק בְּנוֹ
 וַיִּבְקַע עֵצִי עֲלֶיהָ
 וַיִּקַּם וַיֵּלֶךְ אֶל-הַמָּקוֹם
 אֲשֶׁר-אָמַר-לוֹ הָאֱלֹהִים:

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת-אַבְרָהָם

X-Qatal

- Topicalization
- “and it was Elohim who was a tester of Abraham”

וַיֹּאמֶר אֱלֹו
 אֱבְרָהָם
 וַיֹּאמֶר
 הַנְּנִי:

וַיֹּאמֶר

X-Qatal as Summary Statement

- We can further specify the function of the X-qatal in this passage because it precedes the beginning of the episode’s wayyiqtol string. In such a case the X-qatal often **summarizes**, like a headline, what is to follow.
- Note that, though the וַיְהִי in v 1 is a wayyiqtol, its function is *Transition Marker* not *Historical Narrative Mainline*.

קַח-נָא אֶת-בְּנֶךָ
 אֶת-יְחִידְךָ אֲשֶׁר-אָהַבְתָּ
 אֶת-יִצְחָק
 וְלֶךְ-לְךָ אֶל-אֶרֶץ הַמֹּרִיָּה
 וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה
 עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹו:

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ: v1

Let's look at another example:

Genesis 1:1-3

- Where is the first H.N. Mainline wayyiqtol?
- What constructions precede it?

וְהָאָרֶץ הִיְתָה תְהוֹ וּבְהוֹ v2

וְחֹשֶׁךְ עַל־פְּנֵי תְהוֹם

וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל־פְּנֵי הַמַּיִם:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי־אוֹר: v3

X-Qatal → בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ: v1

X-Qatal → וְהָאָרֶץ הִיְתָה תְהוֹ וְבָהוּ v2

Verbless clause → וַחֲשֹׁךְ עַל-פְּנֵי תְהוֹם

Participle → וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל-פְּנֵי הַמַּיִם:

Wayyiqtol → וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר וַיְהִי-אֹר: v3

Topicalization / Summary	X-Qatal →	בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ: v1
Topicalization	X-Qatal →	וְהָאָרֶץ הִיְתָה תְהוֹ וּבְהוֹ v2
Scene setting	Verbless clause →	וַחֲשֹׁךְ עַל־פְּנֵי תְהוֹם
Backgrounded activities	Participle →	וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל־פְּנֵי הַמַּיִם:
H.N. Mainline	Wayyiqtol →	וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי־אוֹר: v3

Topicalization / Summary	X-Qatal →	בְּרָאִישׁוֹת בְּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ:	v1
Topicalization	X-Qatal →	וְהָאָרֶץ הִיְתָה תְהוֹ וְבָהוּ	v2
Scene setting	Verbless clause →	וְחֹשֶׁךְ עַל־פְּנֵי תְהוֹם	
Backgrounded activities	Participle →	וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל־פְּנֵי הַמַּיִם:	
H.N. Mainline	Wayyiqtol →	וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי־אוֹר:	v3

- The first X-Qatal fits well as a summary statement for the following narrative.

Topicalization / Summary	X-Qatal →	בְּרָאִישׁוֹת בְּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ: v1
Topicalization	X-Qatal →	וְהָאָרֶץ הִיְתָה תְהוֹ וְבָהוּ v2
Scene setting	Verbless clause →	וְחָשֶׁךְ עַל־פְּנֵי תְהוֹם
Backgrounded activities	Participle →	וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל־פְּנֵי הַמַּיִם:
H.N. Mainline	Wayyiqtol →	וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי־אוֹר: v3

- The first X-Qatal fits well as a summary statement for the following narrative.
- The second X-Qatal doesn't summarize the following narrative but if a wayyiqtol were used here it would make this the first 'event' in the narrative and be translated something like "the earth became formless and void" which means something quite different than "now it was the earth that was formless and void".
- The use of an X-Qatal here rather than a wayyiqtol makes it less likely that the author had in mind some sort of 'gap theory', where verse 1 refers to a previous creation and verse 2 the destruction of that creation.
- Also, verse 1 functioning as a summary statement argues against a 'gap theory'. In the text as it stands the first action comes with the wayyiqtol in verse 3.

Topicalization / Summary	X-Qatal →	בְּרָאִישׁוּת בְּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ: v1
Topicalization	X-Qatal →	וְהָאָרֶץ הִיְתָה תְהוֹ וְבָהוּ v2
Scene setting	Verbless clause →	וְחֹשֶׁךְ עַל-פְּנֵי תְהוֹם
Backgrounded activities	Participle →	וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל-פְּנֵי הַמַּיִם:
H.N. Mainline	Wayyiqtol →	וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי-אוֹר: v3

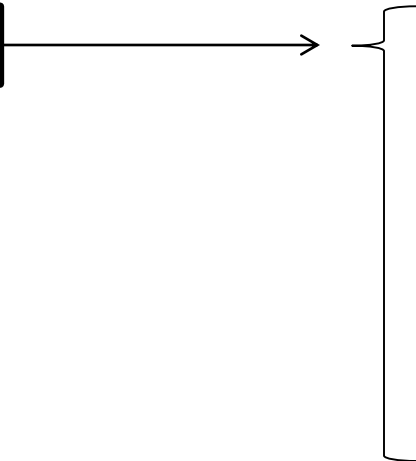
- The first X-Qatal fits well as a summary statement for the following narrative.
- The second X-Qatal doesn't summarize the following narrative but if a wayyiqtol were used here it would make this the first 'event' in the narrative and be translated something like "the earth became formless and void" which means something quite different than "now it was the earth that was formless and void".
- The use of an X-Qatal here rather than a wayyiqtol makes it less likely that the author had in mind some sort of 'gap theory', where verse 1 refers to a previous creation and verse 2 the destruction of that creation.
- Also, verse 1 functioning as a summary statement argues against a 'gap theory'. In the text as it stands the first action comes with the wayyiqtol in verse 3.
- The first 2 X-Qatals, the verbless clause in 2b, and the participle in 2c, provide 4 lines of summary and background material for the beginning of the narrative action in verse 3.

וַיִּשְׁכַּם אַבְרָהָם בַּבֶּקֶר
 וַיַּחְבֹּשׁ אֶת-חַמְרוֹ
 וַיִּקַּח אֶת-שְׁנֵי נַעֲרָיו אִתּוֹ
 וְאֵת יִצְחָק בְּנוֹ
 וַיִּבְקַע עֵצִי עֲלֶיהָ
 וַיִּקַּם וַיֵּלֶךְ אֶל-הַמָּקוֹם
 אֲשֶׁר-אָמַר-לּוֹ הָאֱלֹהִים:

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת-אַבְרָהָם
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו
 אַבְרָהָם
 וַיֹּאמֶר
 הֲנִנִּי:

וַיֹּאמֶר

What discourse genre is this?

קַח-נָא אֶת-בְּנֶךָ
 אֶת-יְחִידְךָ אֲשֶׁר-אֶהְבֶּתָ
 אֶת-יִצְחָק
 וְלֶךְ-לְךָ אֶל-אֶרֶץ הַמֹּרִיָּה
 וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה
 עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִים:

וַיִּשְׁכַּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר
 וַיַּחְבֹּשׁ אֶת־חַמְרוֹ
 וַיִּקַּח אֶת־שְׁנֵי נַעֲרָיו אִתּוֹ
 וְאֵת יִצְחָק בְּנוֹ
 וַיִּבְקַע עֵצִי עֹלָה
 וַיִּקַּם וַיֵּלֶךְ אֶל־הַמָּקוֹם
 אֲשֶׁר־אָמַר־לוֹ הָאֱלֹהִים:

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת־אַבְרָהָם
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו
 אַבְרָהָם
 וַיֹּאמֶר
 הֲנִנִּי:

וַיֹּאמֶר

What discourse genre is this?

Unmitigated Hortatory Discourse

- 3 imperatives
- 0 weqatals

קַח־נָא אֶת־בְּנֶךָ
 אֶת־יְחִידְךָ אֲשֶׁר־אֲהַבָּתָּ
 אֶת־יִצְחָק
 וְלֶךְ־לְךָ אֶל־אֶרֶץ הַמֹּרִיָּה
 וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה
 עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִים:

וַיִּשְׁכַּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר
 וַיַּחְבֹּשׁ אֶת-חַמְרוֹ
 וַיִּקַּח אֶת-שְׁנֵי נַעֲרָיו אִתּוֹ
 וְאֵת יִצְחָק בְּנוֹ
 וַיִּבְקַע עֵצִי עֲלֶיהָ
 וַיִּקַּם וַיֵּלֶךְ אֶל-הַמָּקוֹם
 אֲשֶׁר-אָמַר-לּוֹ הָאֱלֹהִים:

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת-אַבְרָהָם
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו
 אַבְרָהָם
 וַיֹּאמֶר
 הֲנִנִּי:

וַיֹּאמֶר

קַח-נָא אֶת-בְּנֶךָ

אֶת-יְחִידְךָ אֲשֶׁר-אָהַבְתָּ

אֶת-יִצְחָק

וְלֶךְ-לְךָ אֶל-אֶרֶץ הַמֹּרִיָּה

וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה

עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהֶיךָ:

What is the syntax, function and translation of this **qatal**?

אֶת-יְחִידְךָ אֲשֶׁר-**אָהַבְתָּ**

וַיִּשְׁכַּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר
 וַיַּחְבֹּשׁ אֶת-חֲמֹרָו
 וַיִּקַּח אֶת-שְׁנֵי נַעֲרָיו אִתּוֹ
 וְאֵת יִצְחָק בְּנוֹ
 וַיִּבְקַע עֵצִי עֲלֶיהָ
 וַיִּקַּם וַיֵּלֶךְ אֶל-הַמָּקוֹם
 אֲשֶׁר-אָמַר-לּוֹ הָאֱלֹהִים:

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת-אַבְרָהָם
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו
 אַבְרָהָם
 וַיֹּאמֶר
 הֲנִנִּי:

וַיֹּאמֶר

קַח-נָא אֶת-בְּנֶךָ

אֶת-יְחִידְךָ אֲשֶׁר-אָהַבְתָּ

אֶת-יִצְחָק

וְלֶךְ-לְךָ אֶל-אֶרֶץ הַמֹּרִיָּה

וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה

עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהֶיךָ:

What is the syntax, function and translation of this **qatal**?

- Qatal in dependent clause
- Relative past background
- “which you love”
not “which you had loved” or “which you have loved”

(Note that roots like אהב that refer to emotional and mental activity usually require present tense translations.)

וַיִּשְׁכֵּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר
 וַיַּחְבֹּשׁ אֶת-חַמְרוֹ
 וַיִּקַּח אֶת-שְׁנֵי נְעָרָיו אִתּוֹ
 וְאֵת יִצְחָק בְּנוֹ
 וַיִּבְקַע עֵצִי עֲלֶיהָ
 וַיִּקַּם וַיֵּלֶךְ אֶל-הַמָּקוֹם
 אֲשֶׁר-אָמַר-לּוֹ הָאֱלֹהִים:

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת-אַבְרָהָם
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו
 אַבְרָהָם
 וַיֹּאמֶר
 הֲנִנִי:

וַיֹּאמֶר

קַח-נָא אֶת-בְּנֶךָ
 אֶת-יְחִידְךָ אֲשֶׁר-אָהַבְתָּ
 אֶת-יִצְחָק
 וְלֶךְ-לְךָ אֶל-אֶרֶץ הַמֹּרִיָּה
 וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה

עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהֶיךָ:

To the extent that qatal can be viewed as an attributizer, both main actors in this narrative are labelled within the first 2 verses.

- Elohim the tester (X-Qatal in v 1)
- Abraham the lover (Qatal in dep. clause in v 2)

The tester will test the love of the lover.

וַיִּשְׁכַּם אַבְרָהָם בַּבֶּקֶר
 וַיַּחְבֹּשׁ אֶת־חַמְרוֹ
 וַיִּקַּח אֶת־שְׁנֵי נַעֲרָיו אִתּוֹ
 וְאֵת יִצְחָק בְּנוֹ
 וַיִּבְקַע עֵצִי עֲלֶיהָ
 וַיִּקַּם וַיֵּלֶךְ אֶל־הַמָּקוֹם
 אֲשֶׁר־אָמַר־לוֹ הָאֱלֹהִים:

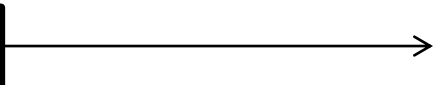
וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת־אַבְרָהָם
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו
 אַבְרָהָם
 וַיֹּאמֶר
 הֲנִנִּי:

וַיֹּאמֶר

קַח־נָא אֶת־בְּנֶךָ
 אֶת־יִחִידְךָ אֲשֶׁר־אֲהַבָּתָּ
 אֶת־יִצְחָק
 וְלֶךְ־לְךָ אֶל־אֶרֶץ הַמֹּרִיָּה
 וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה

עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֵלָיךְ:

What construction is this?

וַיִּשְׁכַּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר
 וַיַּחְבֹּשׁ אֶת־חַמְרוֹ
 וַיִּקַּח אֶת־שְׁנֵי נַעֲרָיו אִתּוֹ
 וְאֵת יִצְחָק בְּנוֹ
 וַיִּבְקַע עֵצִי עֲלֶיהָ
 וַיִּקַּם וַיֵּלֶךְ אֶל־הַמָּקוֹם
 אֲשֶׁר־אָמַר־לוֹ הָאֱלֹהִים:

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת־אַבְרָהָם
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו
 אַבְרָהָם
 וַיֹּאמֶר
 הֲנִנִּי:

וַיֹּאמֶר

קַח־נָא אֶת־בְּנֶךָ
 אֶת־יְחִידְךָ אֲשֶׁר־אֲהַבָּתָּ
 אֶת־יִצְחָק
 וְלֶךְ־לְךָ אֶל־אֶרֶץ הַמֹּרִיָּה
 וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה

What construction is this?

עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֵלָיךְ:

- **Yiqtol** in dependent clause (not participle or qatal)
- Relative **non**-past background
- “which I will tell you” or “which I tell you”

וַיִּשְׁכַּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר
 וַיַּחְבֹּשׁ אֶת-חַמְרוֹ
 וַיִּקַּח אֶת-שְׁנֵי נַעֲרָיו אִתּוֹ
 וְאֵת יִצְחָק בְּנוֹ
 וַיִּבְקַע עֵצִי עֲלָה
 וַיִּקַּם וַיֵּלֶךְ אֶל-הַמָּקוֹם
 אֲשֶׁר-אָמַר-לוֹ הָאֱלֹהִים:

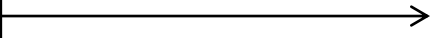
What construction is this?

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת-אַבְרָהָם
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו
 אַבְרָהָם
 וַיֹּאמֶר
 הֲנִנִּי:
 וַיֹּאמֶר

קַח-נָא אֶת-בְּנֶךָ
 אֶת-יְחִידְךָ אֲשֶׁר-אֶהְבֶּתָּ
 אֶת-יִצְחָק
 וְלֶךְ-לְךָ אֶל-אֶרֶץ הַמֹּרִיָּה
 וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה

What construction is this?

עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֵלָיךְ:

- **Yiqtol** in dependent clause (not participle or qatal)
- Relative **non**-past background
- “which I will tell you” or “which I tell you”

וַיִּשְׁכַּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר
 וַיַּחְבֹּשׁ אֶת-חַמְרוֹ
 וַיִּקַּח אֶת-שְׁנֵי נַעֲרָיו אִתּוֹ
 וְאֵת יִצְחָק בְּנוֹ
 וַיִּבְקַע עֵצִי עֲלָה
 וַיִּקַּם וַיֵּלֶךְ אֶל-הַמָּקוֹם
 אֲשֶׁר-אָמַר-לוֹ הָאֱלֹהִים:

What construction is this?

- **Qatal** in dependent clause (not yiqtol)
- Relative **past** background
- “which God had told him”

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת-אַבְרָהָם
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו
 אַבְרָהָם
 וַיֹּאמֶר
 הֲנִנִּי:
 וַיֹּאמֶר

קַח-נָא אֶת-בְּנֶךָ
 אֶת-יְחִידְךָ אֲשֶׁר-אָהַבְתָּ
 אֶת-יִצְחָק
 וְלֶךְ-לְךָ אֶל-אֶרֶץ הַמֹּרִיָּה
 וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה

What construction is this?

- **Yiqtol** in dependent clause (not participle or qatal)
- Relative **non-past** background
- “which I will tell you” or “which I tell you”

עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֵלַיךְ:

וַיִּשְׁכַּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר
 וַיַּחְבֹּשׁ אֶת-חַמְרוֹ
 וַיִּקַּח אֶת-שְׁנֵי נְעָרָיו אִתּוֹ
 וְאֵת יִצְחָק בְּנוֹ
 וַיִּבְקַע עֵצִי עֲלֵה
 וַיִּקַּם וַיֵּלֶךְ אֶל-הַמָּקוֹם
 אֲשֶׁר-אָמַר-לוֹ הָאֱלֹהִים:

What construction is this?

- **Qatal** in dependent clause (not yiqtol)
- Relative **past** background
- “which God had told him”

By this point Abraham knows at least the place, even if he doesn't know which mountain yet.

What construction is this?

- **Yiqtol** in dependent clause (not participle or qatal)
- Relative **non-past** background
- “which I will tell you” or “which I tell you”

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת-אַבְרָהָם
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו
 אַבְרָהָם
 וַיֹּאמֶר
 הֲנִנִּי:
 וַיֹּאמֶר

קַח-נָא אֶת-בְּנֶךָ
 אֶת-יְחִידְךָ אֲשֶׁר-אָהַבְתָּ
 אֶת-יִצְחָק
 וְלֶךְ-לְךָ אֶל-אֶרֶץ הַמֹּרִיָּה
 וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה

עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֵלֶיךָ:

וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־אֲבִרָהָם אָבִיו

וַיֹּאמֶר

אָבִי

וַיֹּאמֶר

הַנְּנִי בְנִי

וַיֹּאמֶר

הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים

וְאֵיהֶם הַשָּׂה לְעֹלָה:

וַיֹּאמֶר אֲבִרָהָם

אֱלֹהִים יִרְאֶה־לּוֹ הַשָּׂה לְעֹלָה בְנִי

וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

What is this?

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי

וַיֵּשָׂא אֲבִרָהָם אֶת־עֵינָיו

וַיֵּרָא אֶת־הַמָּקוֹם מֵרְחֹק:

וַיֹּאמֶר אֲבִרָהָם אֶל־נְעָרָיו

שְׁבוּ־לָכֶם פֹּה עִם־הַחֲמוֹר

וְאֲנִי וְהַנְּעָר נִלְכָּה עַד־כָּה

וְנִשְׁתַּחֲוֶה

וְנִשְׁוֹבָה אֵלֵיכֶם:

וַיִּקַּח אֲבִרָהָם אֶת־עֵצֵי הָעֹלָה

וַיֵּשֶׂם עַל־יִצְחָק בְּנוֹ

וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת־הָאֵשׁ וְאֶת־הַמֶּאֱכָלֹת

וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־אֲבִרָהָם אָבִיו

וַיֹּאמֶר

אָבִי

וַיֹּאמֶר

הַנְּנִי בְנִי

וַיֹּאמֶר

הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים

וְאֵיהָ הַשָּׂה לְעֹלָה:

וַיֹּאמֶר אֲבִרָהָם

אֱלֹהִים יִרְאֶה־לּוֹ הַשָּׂה לְעֹלָה בְנִי

וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

What is this?

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי

וַיֵּשָׂא אֲבִרָהָם אֶת־עֵינָיו

וַיֵּרָא אֶת־הַמָּקוֹם מֵרְחֹק:

וַיֹּאמֶר אֲבִרָהָם אֶל־נְעָרָיו

שְׁבוּ־לָכֶם פֹּה עִם־הַחֲמוֹר

וְאֲנִי וְהַנְּעָר נִלְכָּה עַד־כָּה

וְנִשְׁתַּחֲוֶה

וְנִשׁוּבָה אֵלֵיכֶם:

וַיִּקַּח אֲבִרָהָם אֶת־עֵצֵי הָעֹלָה

וַיֵּשֶׂם עַל־יִצְחָק בְּנוֹ

וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת־הָאֵשׁ וְאֶת־הַמֶּאֱכָלֹת

וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

- Not a clause (no subject and predicate)
- It's a "hanging fragment"

וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־אֲבִרָהָם אָבִיו

וַיֹּאמֶר

אָבִי

וַיֹּאמֶר

הַנְּנִי בְנִי

וַיֹּאמֶר

הֲנִה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים

וְאֵיהֶם הַשָּׂה לְעֹלָה:

וַיֹּאמֶר אֲבִרָהָם

אֵלֶיהֶם יְרָאֵה־לּוֹ הַשָּׂה לְעֹלָה בְנִי

וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

What is this?

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי

וַיֵּשָׂא אֲבִרָהָם אֶת־עֵינָיו

וַיֵּרָא אֶת־הַמָּקוֹם מֵרְחֹק:

וַיֹּאמֶר אֲבִרָהָם אֶל־נְעָרָיו

שְׁבוּ־לָכֶם פֹּה עִם־הַחֲמוֹר

וְאֲנִי וְהַנְּעָר נִלְכָה עַד־כָּה

וְנִשְׁתַּחֲוֶה

וְנִשְׁוֹבָה אֵלֵיכֶם:

וַיִּקַּח אֲבִרָהָם אֶת־עֵצֵי הָעֹלָה

וַיֵּשֶׂם עַל־יִצְחָק בְּנוֹ

וַיִּקַּח בִּידּוֹ אֶת־הָאֵשׁ וְאֶת־הַמֶּאֱכָלֹת

וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

- Not a clause (no subject and predicate)
- It's a "hanging fragment"

Rocine says it interrupts the flow of the wayyiqtol string, and thereby creates suspense. We might translate it "It was on the third day."

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי

וַיֵּשָׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו

וַיֵּרָא אֶת־הַמָּקוֹם מֵרַחֵק:

What genre?

וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־נַעֲרָיו

שְׁבוּ־לָכֶם פֹּה עִם־הַחֲמוֹר

וְאֲנִי וְהַנֶּזֶר נִלְכָּה עַד־כָּה

וְנִשְׁתַּחֲוֶה

וְנִשְׁוֹבָה אֵלֵיכֶם:

וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־אַבְרָהָם אָבִיו

וַיֹּאמֶר

אָבִי

וַיֹּאמֶר

הַנְּנִי בְנִי

וַיֹּאמֶר

הִנֵּה הָאִשׁ וְהַעֲצִים

וְאֵיהָ הַשָּׂה לְעֹלָה:

וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם

אֱלֹהִים יִרְאֶה־לּוֹ הַשָּׂה לְעֹלָה בְנִי

וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת־עֵצֵי הָעֹלָה

וַיֵּשֶׂם עַל־יִצְחָק בְּנֹו

וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת־הָאִשׁ וְאֶת־הַמֶּאֱכָלֹת

וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי

וַיֵּשָׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו

וַיֵּרָא אֶת־הַמָּקוֹם מֵרָחֵק:

וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־אַבְרָהָם אָבִיו

וַיֹּאמֶר

אָבִי

וַיֹּאמֶר

הַנְּנִי בְנִי

וַיֹּאמֶר

הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים

וְאֵיהֶן הַשָּׂה לְעֹלָה:

וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם

אֱלֹהִים יִרְאֶה־לּוֹ הַשָּׂה לְעֹלָה בְנִי

וַיִּלְכּוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

What genre?

וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־נַעֲרָיו

שְׁבוּ־לָכֶם פֹּה עִם־הַחֲמוֹר

וְאֲנִי וְהַנָּעַר נִלְכָּה עַד־כָּה

וְנִשְׁתַּחֲוֶה

וְנִשְׁוֹבָה אֵלֵיכֶם:

Hortatory

- 1 imperative
- 3 cohortatives

וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת־עַצֵּי הָעֹלָה

וַיֵּשֶׂם עַל־יִצְחָק בְּנֹו

וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת־הָאֵשׁ וְאֶת־הַמֶּאֱכָלֹת

וַיִּלְכּוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי

וַיֵּשָׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו

וַיֵּרָא אֶת־הַמָּקוֹם מֵרֶחֶק:

What genre?

וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־נַעֲרָיו

שְׁבוּ־לָכֶם פֹּה עִם־הַחֲמוֹר

X-Cohortative → וְאֲנִי וְהַנֶּזֶר נִלְכָּה עַד־כָּה

וְנִשְׁתַּחֲוֶה

וְנִשְׁוֹבָה אֵלֵיכֶם:

וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־אַבְרָהָם אָבִיו

וַיֹּאמֶר

אָבִי

וַיֹּאמֶר

הַנְּנִי בְנִי

וַיֹּאמֶר

הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים

וְאֵיהָ הַשָּׂה לְעֹלָה:

וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם

אֱלֹהִים יְרָאֵה־לִּי הַשָּׂה לְעֹלָה בְנִי

וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת־עֵצֵי הָעֹלָה

וַיֵּשֶׂם עַל־יִצְחָק בְּנוֹ

וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת־הָאֵשׁ וְאֶת־הַמֶּאֱכָלֹת

וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־אֲבִרָהָם אָבִיו

וַיֹּאמֶר

אָבִי

וַיֹּאמֶר

הַנְּנִי בְנִי

וַיֹּאמֶר

הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים

וְאֵיהָ הַשָּׂה לְעֹלָה:

וַיֹּאמֶר אֲבִרָהָם

אֵלֶיהֶם יִרְאֶה־לּוֹ הַשָּׂה לְעֹלָה בְנִי

וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי

וַיֵּשָׂא אֲבִרָהָם אֶת־עֵינָיו

וַיֵּרָא אֶת־הַמָּקוֹם מֵרְחֹק:

וַיֹּאמֶר אֲבִרָהָם אֶל־נְעָרָיו

שְׁבוּ־לָכֶם פֹּה עִם־הַחֲמוֹר

X-Cohortative → וְאֲנִי וְהַנְּעָר גֵּלְכָה עַד־כָּה

וְנִשְׁתַּחֲוֶה

וְנִשְׁוֹבָה אֵלֵיכֶם:

וַיִּקַּח אֲבִרָהָם אֶת־עַצֵּי הָעֹלָה

וַיֵּשֶׂם עַל־יִצְחָק בְּנוֹ

וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת־הָאֵשׁ וְאֶת־הַמֶּאֱכֹלֶת

וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

What genre?

X-Cohortative

- “As for me and the lad, let us go...” or “As for me and the lad, we will go...”
- The topicalization of the X-Cohortative switches the focus from the two servants to Abraham and his son: “you two stay here, me and the lad will go up there”

וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־אֲבִרָהָם אָבִיו

וַיֹּאמֶר

אָבִי

וַיֹּאמֶר

הַנְּנִי בְנִי

וַיֹּאמֶר

הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים

וְאֵיהֶם הַשְּׂחָה לְעֹלָה:

וַיֹּאמֶר אֲבִרָהָם

אֱלֹהִים יְרָאֵה־לִּי הַשְּׂחָה לְעֹלָה בְנִי

וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי

וַיֵּשָׂא אֲבִרָהָם אֶת־עֵינָיו

וַיֵּרָא אֶת־הַמָּקוֹם מֵרְחֹק:

וַיֹּאמֶר אֲבִרָהָם אֶל־נְעָרָיו

שְׁבוּ־לָכֶם פֹּה עִם־הַחֲמוֹר

וְאֲנִי וְהַנְּעָר נִלְכָּה עַד־כָּה → X-Cohortative

וְנִשְׂתַּחֲוֶה

וְנִשְׁוֹבָה אֵלֵיכֶם:

וַיִּקַּח אֲבִרָהָם אֶת־עֵצֵי הָעֹלָה

וַיֵּשֶׂם עַל־יִצְחָק בְּנוֹ

וַיִּקַּח בִּידּוֹ אֶת־הָאֵשׁ וְאֶת־הַמֶּאֱכָלֹת

וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

What genre?

The 3 cohortatives are evidence of Abraham's faith in God.

- He is a lover of his son. He already knows what God has called him to do. And he expects (or at a minimum wishes) to return with his son alive.

וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־אֲבִרָהָם אָבִיו

וַיֹּאמֶר

אָבִי

וַיֹּאמֶר

הַנְּנִי בְנִי

וַיֹּאמֶר

הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים

וְאֵיהָ הַשְּׂחָה לְעֹלָה:

וַיֹּאמֶר אֲבִרָהָם

אֱלֹהִים יִרְאֶה־לּוֹ הַשְּׂחָה לְעֹלָה בְנִי

וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי

וַיֵּשָׂא אֲבִרָהָם אֶת־עֵינָיו

וַיֵּרָא אֶת־הַמָּקוֹם מֵרְחֹק:

וַיֹּאמֶר אֲבִרָהָם אֶל־נְעָרָיו

שְׁבוּ־לָכֶם פֹּה עִם־הַחֲמֹר

וְאֲנִי וְהַנְּעָר נִלְכָּה עַד־כָּה → X-Cohortative

וְנִשְׁתַּחֲוֶה

וְנִשְׁוֹבָה אֵלֵיכֶם:

וַיִּקַּח אֲבִרָהָם אֶת־עֵצֵי הָעֹלָה

וַיֵּשֶׂם עַל־יִצְחָק בְּנֹו

וַיִּקַּח בִּידֹו אֶת־הָאֵשׁ וְאֶת־הַמֶּאֱכָלֶת

וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

What genre?

The 3 cohortatives are evidence of Abraham's **faith** in God.

- He is a lover of his son. He already knows what God has called him to do. And he expects (or at a minimum wishes) to return with his son alive.

But Abraham is also a **lover** of God.

- He does not begrudge God. He characterizes what will happen on the mountain as worship. Also note he says “we” will worship, not “I” will worship.

The narrator has already tipped his hat regarding the outcome of the test.

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי

וַיֵּשָׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו

וַיֵּרָא אֶת־הַמָּקוֹם מֵרְחוֹק:

וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־נְעָרָיו

שְׁבוּ־לָכֶם פֹּה עִם־הַחֲמוֹר

וְאֲנִי וְהַנֶּזֶר נִלְכָּה עַד־כָּה

וְנִשְׁתַּחֲוֶה

וְנִשׁוּבָה אֵלֵיכֶם:

וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־אַבְרָהָם אָבִיו

וַיֹּאמֶר

אָבִי

וַיֹּאמֶר

הַנְּנִי בְנִי

וַיֹּאמֶר

הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים

וְאֵיהָ הַשָּׂה לְעֹלָה:

וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם

אֱלֹהִים יִרְאֶה־לּוֹ הַשָּׂה לְעֹלָה בְנִי

וַיִּלְכּוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת־עֵצֵי הָעֹלָה

וַיֵּשֶׂם עַל־יִצְחָק בְּנֹו

וַיִּקַּח בִּידּוֹ אֶת־הָאֵשׁ וְאֶת־הַמֶּאֱכָלֹת

וַיִּלְכּוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

There is a conspicuous similarity between this word and verse two's **יַחְדָּו**.

V 2a קַח־נָא אֶת־בְּנֶךָ
 אֶת־יַחְדָּו אֲשֶׁר־אֶהְבֶּתְךָ
 אֶת־יִצְחָק

וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל-אַבְרָהָם אָבִיו

Notice the character switching.

- First speaker and addressee are clearly identified (Isaac and Abraham).
- Then speakers alternate with minimal encoding.

וַיֹּאמֶר

אָבִי

וַיֹּאמֶר

הַנְּנִי בְנִי

וַיֹּאמֶר

הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים

וְאֵיהָ הַשָּׂה לְעֹלָה:

וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם

אֱלֹהִים יְרָאֵה-לִּי הַשָּׂה לְעֹלָה בְנִי

וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי

וַיֵּשָׂא אַבְרָהָם אֶת-עֵינָיו

וַיֵּרָא אֶת-הַמָּקוֹם מֵרְחֹק:

וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל-נְעָרָיו

שְׁבוּ-לָכֶם פֹּה עִם-הַחֲמֹז

וְאֲנִי וְהַנְּעָר נִלְכָה עַד-כָּה

וְנִשְׁתַּחֲוֶה

וְנִשְׁוֹבָה אֵלֵיכֶם:

וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת-עֵצֵי הָעֹלָה

וַיֵּשֶׂם עַל-יִצְחָק בְּנֹו

וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת-הָאֵשׁ וְאֶת-הַמֶּאֱכָלֹת

וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל-אַבְרָהָם אָבִיו

When there is over-encoding we should ask why.

וַיֹּאמֶר

אָבִי

וַיֹּאמֶר

הַנְּנִי בְנִי

וַיֹּאמֶר

הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים

וְאֵיהֶן הַשָּׂה לְעֹלָה:

וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם

אֱלֹהִים יְרָאֵה-לִּי הַשָּׂה לְעֹלָה בְנִי

וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי

וַיֵּשָׂא אַבְרָהָם אֶת-עֵינָיו

וַיֵּרָא אֶת-הַמָּקוֹם מֵרְחֹק:

וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל-נְעָרָיו

שְׁבוּ-לָכֶם פֹּה עִם-הַחֲמוֹר

וְאֲנִי וְהַנְּעָר נִלְכֶה עַד-כָּה

וְנִשְׁתַּחֲוֶה

וְנִשְׁוֹבָה אֵלֵיכֶם:

וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת-עֵצֵי הָעֹלָה

וַיֵּשֶׂם עַל-יִצְחָק בְּנֹו

וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת-הָאֵשׁ וְאֶת-הַמֶּאֱכָלֹת

וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל-אַבְרָהָם אָבִיו

When there is over-encoding we should ask why.

Clearly this is a poignant dialog and so narrative time slows to almost a crawl.

וַיֹּאמֶר

אָבִי

וַיֹּאמֶר

הַנְּנִי בְנִי

וַיֹּאמֶר

Narrative slows leading up to a critical question

הֲנִהּ הָאֵשׁ וְהָעֵצִים

וְאֵיךְ הַשָּׂה לְעֹלָה:

וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם

אֱלֹהִים יְרָאֵה-לִּי הַשָּׂה לְעֹלָה בְנִי

וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי

וַיֵּשָׂא אַבְרָהָם אֶת-עֵינָיו

וַיֵּרָא אֶת-הַמָּקוֹם מֵרְחֹק:

וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל-נְעָרָיו

שְׁבוּ-לָכֶם פֹּה עִם-הַחֲמוֹר

וְאֲנִי וְהַנְּעָר נִלְכָה עַד-כָּה

וְנִשְׁתַּחֲוֶה

וְנִשְׁוֹבָה אֵלֵיכֶם:

וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת-עֵצֵי הָעֹלָה

וַיִּשֶׂם עַל-יִצְחָק בְּנֹו

וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת-הָאֵשׁ וְאֶת-הַמֶּאֱכָלֹת

וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי

וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו
וַיֵּרָא אֶת־הַמָּקוֹם מֵרֶחֶק:

וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־נַעֲרָיו
שְׁבוּ־לָכֶם פֹּה עִם־הַחֲמוֹר
וְאֲנִי וְהַנֶּזֶר נִלְכָּה עַד־כָּה
וְנִשְׁתַּחֲוֶה
וְנִשׁוּבָה אֵלֵיכֶם:

Narrative slows
leading up to a critical question

וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־אַבְרָהָם אָבִיו

וַיֹּאמֶר

אָבִי

וַיֹּאמֶר

הַנְּנִי בְנִי

וַיֹּאמֶר

הֲנִה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים
וְאֵיךְ הַשָּׂה לְעֹלָה:

When there is over-encoding we should ask why.

Clearly this is a poignant dialog and so narrative time slows to almost a crawl.

Extra encoding.
Strictly speaking Abraham would not have to be named here.

וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם

אֱלֹהִים יְרָאֵה־לּוֹ הַשָּׂה לְעֹלָה בְנִי
וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת־עֵצֵי הָעֹלָה
וַיִּשֶׂם עַל־יִצְחָק בְּנוֹ
וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת־הָאֵשׁ וְאֶת־הַמֶּאֱכָלֹת
וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי

וַיֵּשָׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו

וַיֵּרָא אֶת־הַמָּקוֹם מֵרְחוֹק:

וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־נְעָרָיו

שְׁבוּ־לָכֶם פֹּה עִם־הַחֲמוֹר

וְאֲנִי וְהַנֶּזֶר נִלְכָּה עַד־כָּה

וְנִשְׁתַּחֲוֶה

וְנִשְׁוֹבָה אֵלֵי־רַב־

וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־אַבְרָהָם אָבִיו

וַיֹּאמֶר

אָבִי

וַיֹּאמֶר

הַנְּנִי בְנִי

וַיֹּאמֶר

הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים

וְאֵיהָ הַשָּׂה לְעֹלָה:

What construction is this?

וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם

אֱלֹהִים יִרְאֶה־לּוֹ הַשָּׂה לְעֹלָה בְנִי

וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת־עֵצֵי הָעֹלָה

וַיֵּשֶׂם עַל־יִצְחָק בְּנוֹ

וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת־הָאֵשׁ וְאֶת־הַמֶּאֱכָלֹת

וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי

וַיֵּשָׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו

וַיֵּרָא אֶת־הַמָּקוֹם מֵרַחֵק:

וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־נַעֲרָיו

שְׁבוּ־לָכֶם פֹּה עִם־הַחֲמוֹר

וְאֲנִי וְהַנֶּזֶר נִלְכָּה עַד־כָּה

וְנִשְׁתַּחֲוֶה

וְנִשְׁוֹבָה אֵלֵיכֶם:

וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־אַבְרָהָם אָבִיו

וַיֹּאמֶר

אָבִי

וַיֹּאמֶר

הַנְּנִי בְנִי

וַיֹּאמֶר

הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים

וְאֵיהָ הַשָּׂה לְעֹלָה:

What construction is this?

וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם

אֱלֹהִים יִרְאֶה־לּוֹ הַשָּׂה לְעֹלָה בְנִי

וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת־עֵצֵי הָעֹלָה

וַיֵּשֶׂם עַל־יִצְחָק בְּנוֹ

וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת־הָאֵשׁ וְאֶת־הַמֶּאֱכָלֹת

וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

- X-Yiqtol
- Topicalization in 'Direct Speech' genres.
- "It is Elohim who will ..."

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי

וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו
וַיֵּרָא אֶת־הַמָּקוֹם מֵרְחוֹק:

וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־אַבְרָהָם אָבִיו

וַיֹּאמֶר
אָבִי
וַיֹּאמֶר

וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־נְעָרָיו

שְׁבוּ־לָכֶם פֹּה עִם־הַחֲמוֹר
וְאֲנִי וְהַנֶּזֶר נִלְכָּה עַד־כָּה

הַנְּנִי בְנֵי
וַיֹּאמֶר

הֲנִי הָאִשׁ וְהַעֲצִים
וְאֵיךְ הַשָּׂה לָעֵלָה:

וְנִשְׁתַּחֲוֶה

וְנִשְׁוֹבָה אֵלֵיכֶם:

What construction is this?

וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם

אֱלֹהִים יִרְאֶה־לּוֹ הַשָּׂה לָעֵלָה בְנֵי
וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת־עֵצֵי הָעֵלָה

וַיִּשֶׂם עַל־יִצְחָק בְּנֹוֹ

וַיִּקַּח בִּידּוֹ אֶת־הָאִשׁ וְאֶת־הַמֶּאֱכָלֹת

וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

- X-Yiqtol
- Topicalization in 'Direct Speech' genres.
- "It is Elohim who will ..."

What role does topicalization play here?

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי

וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו
וַיֵּרָא אֶת־הַמָּקוֹם מֵרֶחֶק:

וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־אַבְרָהָם אָבִיו

וַיֹּאמֶר
אָבִי
וַיֹּאמֶר

וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־נְעָרָיו

שְׁבוּ־לָכֶם פֹּה עִם־הַחֲמוֹז
וְאֲנִי וְהַנֶּזֶר נִלְכָּה עַד־כָּה
וְנִשְׁתַּחֲוּהוּ

הַנְּנִי בְנֵי

וַיֹּאמֶר

הֲנִה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים
וְאֵיהָ הַשָּׂה לְעֹלָה:

וְנִשְׁוֹבָה אֵלֵיכֶם:

What construction is this?

וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם

אֱלֹהִים יִרְאֶה־לּוֹ הַשָּׂה לְעֹלָה בְנֵי
וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת־עֵצֵי הָעֹלָה
וַיִּשֶׂם עַל־יִצְחָק בְּנוֹ

Focus

- Elohim will be the provider... not Abraham, not Isaac or any other human.
- This is the point of the whole passage. God has set the redemption price (horribly high) and it is God himself who will provide the redemption payment (horribly costly).

- X-Yiqtol
- Topicalization in 'Direct Speech' genres.
- "It is Elohim who will ..."

What role does topicalization play here?

So... so far we have seen 3 “functions” for the Topicalization function.

- I.e. the “X-something” syntax which topicalizes the “X” has performed 3 roles in Genesis 22 so far.

V.	Hebrew Text	Syntax	Function	Secondary Function or Role	
1	וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת־אֲבְרָהָם	X-Qatal	Topicalization	Summary	A summary statement that precedes the first wayyiqtol of the narrative. "Elohim tested Abraham" or "it was Elohim who was a tester of Abraham"
5	וְאָנֹכִי וְהַנָּעַר נִלְכָּה עַד־כָּה	X-Cohort	Topicalization	Focus switch	Focus switch from the two servants to Abraham and his son. "You two stay here. Me and the lad, we will go up there."
8	אֱלֹהִים יִרְאֶה־לּוֹ הַשָּׂה לְעֵלְיָה בְּנִי	X-Yiqtol	Topicalization	Focus	Not a focus switch but focus on the answer to a central question in the passage. "It is Elohim who will provide..."

Two Critical Principles

Departure from the mainline of any discourse slows the forward progress of the discourse.

This “slowing” allows the writer to redirect the attention of his audience away from the main storyline so he can clarify, elaborate, build background. In so doing, the writer can often create tension or suspense.

A departure from the mainline of one discourse can often be accomplished by a shift to another embedded genre with its own different mainline.

For instance, in this Historical Narrative, the writer departs from the mainline of his story when he shifts to one of the Direct Speech genres.

Gen 22:1-3

וַיִּשְׁפֹּם אַבְרָהָם בַּבֶּקֶר
וַיַּחְבֹּשׁ אֶת־חַמְרֹו
וַיִּקַּח אֶת־שְׁנֵי גַעְרָיו אִתּוֹ
וְאֵת יִצְחָק בְּנֹו
וַיִּבְקַע עֵצִי עָלָהּ
וַיִּקַּם וַיֵּלֶךְ אֶל־הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר־אָמַר־לֹו הָאֱלֹהִים:

וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת־אַבְרָהָם
וַיֹּאמֶר אֵלָיו
אַבְרָהָם
וַיֹּאמֶר
הַגִּנִּי:
וַיֹּאמֶר

קַח־נָא אֶת־בְּנֶךָ
אֶת־יְחִידְךָ אֲשֶׁר־אַהַבְתָּ
אֶת־יִצְחָק
וְלֶךְ־לְךָ אֶל־אַרְצַי הַמִּדְבָּר
וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה
עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִים:

Gen 22:4-8

וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־אַבְרָהָם אָבִיו
וַיֹּאמֶר
אָבִי
וַיֹּאמֶר
הַגִּנִּי בְנִי
וַיֹּאמֶר
הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים
וְאִיָּה הִשָּׂה לְעֹלָה:

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
וַיֵּשֶׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו
וַיֵּרָא אֶת־הַמָּקוֹם מִרְחֹק:

וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־גַּעְרָיו
שְׁבוּ־לָכֶם פֹּה עַם־הַחֲמוֹר
וְאִנִּי וְהַנֶּעַר גִּלְכָה עַד־כָּה
וְנִשְׁתַּחֲוּהוּ
וְנִשְׁוָבָה אֵלַיכֶם:

וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם
אֱלֹהִים יְרַאֲהֶ־לֹו הִשָּׂה לְעֹלָה בְנִי
וַיִּלְכְּוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת־עֵצֵי הָעֹלָה
וַיִּשֶׂם עַל־יִצְחָק בְּנֹו
וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת־הָאֵשׁ וְאֶת־הַמִּמְאָכְלֶה
וַיִּלְכְּוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו: